

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ τίτλος λεπτά 25
Ἐδαποφίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Οἱ στρατιωτικοὶ προβιβάσιμοι.

Ἡ γενικὴ ἀποδοκιμασία ἧς ἔτυχον οἱ τελευταῖοι προβιβάσιμοι καὶ αἱ κρίσεις αἰτινες ἐπικολούθησαν τὴν κυβερνητικὴν ταύτην πράξιν, δεικνύουσιν ὅτι ἡ ὀρθοφροσύνη ἧς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ δὲν ἐπικρατεῖ δυστυχῶς καὶ ἐν τῇ κυβερνήσει του. Εἰς μάτην ἰσχυρίζονται οἱ πολιτειολόγοι ὅτι αἱ κυβερνήσεις εἰσὶν ἡ προσωποποιήσις, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἰδεῶν τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι αὗται ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ λαοῦ: ἐπὶ τῆς προκειμένης Κυβερνητικῆς πράξεως, τῶν τελευταίων δηλονότι στρατιωτικῶν προβιβάσεων, αἱ ἰδέαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ τοῦ λαοῦ εἰσι τόσον διάφοροι καὶ ἀντίθετοι, ὥστε ἤθελέ τις ὑποθέσει εὐλόγως ὅτι ἐξ ἀντιθέτου περιωπῆς ἀποσκοποῦνται τὰ κοινὰ συμφέροντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξ ἀντιθέτου παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις του ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν κατοίκων ἄλλου εἰνός πλανήτου.

Ἡ κυβερνητικὴ αὕτη πράξις ἐξῆμῃωσε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου παρὰ τῷ λαῷ, ἐκρίθη δὲ καὶ κατεκρίθη αὐστέρως παρὰ πάντων τῶν συλλογισμένων πολιτῶν· αὐτοὶ οἱ οἰκειότατοι τῇ Κυβερνήσει καὶ οἱ ἄκριοι θαυμασταὶ αὐτῆς καὶ οἱ ἀπολογηταί, ἀδυνατοῦσι νὰ δικαιολογήσωσιν ἢ ἐξηγήσωσιν ἐνέργειαν οὐ μόνον παντὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐνεστώσαν τῶν ἡμετέρων πραγμάτων κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ οἰκρῶς γελοῖαν ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτῆς. Δύο παρόμοιαι ἀκόμη κυβερνητικαὶ πράξεις, συντελούμεναι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἔθνικων δοκιμασιῶν, θ' ἀρκέσωσιν ἵνα πείσωσι πάντας τοὺς Ἕλληνας ὅτι ὄχι μόνον περὶ οὐδένης σπουδαίου πρόκειται σήμερον, ὅτι ὄχι μόνον αἱ κρίσεις περὶ αὐτῆς ἀς διερχόμεθα ἐκμεταλλεῖσθαι ὑπὲρ ἰδιωτικῶν σκοπῶν, ἀλλ' ὅτι παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐξέλειπε τέλειον πᾶσα ἰδέα ὀρθοφροσύνης, καὶ ὅτι πρέπει νὰ τεθῆ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως. Ὁραῖον, τῇ ἀληθείᾳ, ἐφόδιον, ἢ τοιαύτη περὶ τῆς κυβερνήσεως ἰδέα τοῦ ἔθνους, ἐν τῇ παραμονῇ τῆς ὑπεράτης ἐνεργείας.

Ἀπέναντι τῆς ἀπογοητεύσεως εἰς ἣν τὸ ἔθνος διατελεῖ ἐκ πολλῶν μὲν ἄλλων, ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ ἔλεγχον κυβερνητικῆς ταύτης πράξεως, ἡ Κυβέρνησις καθήκον ἔχει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν τῆς ταύτης μὲ τὸν ἐπισημώτερον καὶ πειστικώτερον τρόπον πρὸς τὸ ἔθνος· νὰ πείσῃ αὐτὸ ὅτι χάριν τοῦ μελετωμένου ἀγῶνος οἱ ὑποστράτηγοι ἡμῶν ἔπρεπε νὰ γίνωσιν ἀναπορεύτικως ἀντιστράτηγοι, ὅτι δ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἔπρεπε χάριν τῆς ὑπηρεσίας νὰ μὴ ὑστερήσῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, ὅτι οἱ συνταγματάρχαι ἡμῶν ἔπρεπε νὰ γίνωσιν ὑποστράτηγοι καὶ οἱ ἀντισυνταγματάρχαι συνταγματάρχαι· ὅτι οἱ ὑπόαρχοι καὶ ὑποστράτηγοι δὲν ἐδύναντο νὰ διοικήσωσι μεραρχίας μὲ τὸν βαθμὸν τούτον, οὐδὲ οἱ συνταγματάρχαι καὶ οἱ ἀντισυνταγματάρχαι συντάγματα.

Πρέπει νὰ πεισθῆ, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ ἔθνος περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν προβιβάσεων τούτων, διότι αἰνὴ ἀμφιβολία κατέχει τὴν δίκαιάν του, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἐνῶ πενόμενοι σχε-

δὲν, διανοούμεθα νὰ ριφθῶμεν εἰς φοβερὸν ἀγῶνα, πῶς ἐνῶ δὲν θὰ ἔχωμεν μόλις αὐτίον χρῆματα νὰ προμηθευθῶμεν τὸ αὐσίτιον τοῦ στρατιώτου, ἐνῶ μέχρι σήμερον δὲν ἐνεδύσαμεν τοὺς ἄνδρας οὐς ἀπεσπάρσαμεν ἐκ τῶν οἰκογενειῶν των, δὲν ἔχομεν ἕνα στρατῶνα τῆς προκοπῆς, ἕνα θεραπευτήριον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἕνα ὄργανισμὸν τέλους στρατιωτικῶν ἐμπνέοντα τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν πεποίθησιν, τολμῶμεν τοιαύτας ἀφροσύνας, πολλαπλασιάζομεν τὰ γαλόνια καὶ κληροδοτοῦμεν εἰς τὸ ἔθνος βάρη δυσβάστακτα καὶ αἰτίας ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν δυσπερβλήτων.

Τὸ ἔθνος δὲν περιήλθεν ἀκόμη εὐτυχῶς εἰς ἡλιθιότητα· συλλογίζεται καὶ σταθμίζει πᾶσαν κυβερνητικὴν πράξιν· ἴσως ἀναγνωρίζει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας κατωτέρων βαθμοφύρων, ἵνα συναχθῶσιν εἰς σώματα τὰ αὐτότακτα πλῆθη, ἅτινα ἀποκαλοῦμεν στρατιώτας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πεισθῆ ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνωσιν ἀντιστράτηγοι οἱ ὑποστράτηγοι μας καὶ συνταγματάρχαι οἱ ἀντισυνταγματάρχαι μας, ἵνα ὀδηγήσωσιν ἀσφαλέστερον εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς τὸν ἡμέτερον στρατὸν· ἂν ἐντὸς ἐκάστου συρτήριου ἐνυπῆρχε καὶ μέρος στρατιωτικῆς ἐμπειρίας καὶ ἀνδρείας, τὸ ἔθνος δὲν ἤθελε δυστάσει νὰ καλύψῃ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν συρτήριον ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς μας· ἀλλ' ἐρ' ὅσον ταῦτα δὲν ἔχουσι τὴν θαυματουργὸν ταύτην ἰδιότητα, ἢ ποσοθική των πρέπει νὰ δικαιολογηταὶ ἐκ τῆς ἀναποδράστου ἀνάγκης καὶ νὰ ἐπιβάλληται ὑπὸ τοῦ καθήκοντος. Εἶναι ἐπαναλαμβάνομεν ἔργον ἐσχάτης ἀφροσύνης, κατὰ τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἀφαιρούμεν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς παροδοῦ 30 καὶ 40 δραχμὰς ἐκ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραφέως, τοῦ ὑπαλλήλου ἐν γένει, τῆς δυστυχέστερας δηλονότι τάξεως, νὰ διανέμωμεν μὲ τὰς δύο χεῖρας βαθμοὺς στρατηγῶν καὶ συνταγματάρχων κτλ.

Τὸ ἔθνος, ἐπαναλαμβάνομεν, σήμερον συλλογίζεται τὸ δὲ βλέμμα του ἐκτείνει καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου μας καὶ ζητεῖ ὄρους συγκρίσεως μεταξὺ τῆς ἡμετέρας στρατιωτικῆς ὀργανώσεως καὶ ἄλλων μικρῶν καὶ ὁμοιοπαθῶν Κρατῶν. Εἰς ὀλιγίστους ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν διέφυγε τοῦτο τὸ ἀξιοπαρατήρητον γεγονός τοῦ τελευταίου Σερβοβουλγαρικοῦ ἀγῶνος καὶ ὁλοι τὸ ἀνεμνήσθημεν ἀναγινώσκοντες τὴν μακρὰν σειράν τῶν τελευταίων προβιβάσεων: ὅτι δηλονότι ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς καὶ συνετάχθη καὶ ἐκινήθη καὶ ὀδηγήθη εἰς τὴν νίκην καὶ ἀπέκρουσε νικηφόρως, ἐν μέσῳ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν δεινοτάτων, τὸν ἐπιδραμόντα ἐπὶ τὴν χώραν του ἔχθρον, καὶ ὑπερίσπασε τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς· ἐδηγούμενος ὑπὸ κατωτέρων ἀξιωματικῶν ὡς σωματάρχων, ὑπὸ λοχαγῶν καὶ ἐνός ταγματάρχου. Εἶναι γνωστὸν καὶ ἀναμφισβήτητον ὅτι πλὴν τοῦ ταγματάρχου Γουζέφ, ὅστις διέφυγε τὸν στρατὸν ὡς δεύτερος ἀρχηγὸς μετὰ τὸν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρον· καὶ οὗ ὁ προβιβάσιμος μόλις πρὸ ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου χρονολογεῖται πάντες οἱ ἄλλοι διοικηταὶ συνταγμάτων ἢ ταγματῶν δὲν ἦσαν ἢ λο-

χαγοί. Καὶ αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Νικηφόρος καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου Πέτροφ ἦσαν ἀπλοὶ λοχαγοί. Πρὸ ὀλίγου δ' ἔτι καιροῦ καὶ πρὶν ἢ ὁ Ἀλέξανδρος κληθῆ εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας, δὲν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῶν ἐν Βερολίνο σωματοφυλάκων.

Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας αὐτῆς δὲν ἐξέβητο εἰς τὰς περιπετείας τοῦ πολέμου τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις, ἐντούτοις ἔχει στρατηγούς ἐγγράσσαντας ἐν τῇ ἀργίᾳ, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν διελθόντας ὅλους τοὺς βαθμοὺς χωρὶς νὰ διοικήσωσι ποτὲ ἕνα λόχον, χωρὶς νὰ πατήσωσι τὸν πόδα εἰς τὸν στρατῶνα, χωρὶς νὰ ὀδηγήσωσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην πόλιν ἐν τάγμα, ἔχει συνταγματάρχας καὶ ταγματάρχας ὅσους ἡ Γερμανία, ἐπιτελεῖ· δὲ καὶ μηχανικούς χωρὶς ἕνα ταγματάρχον χάρτην καὶ μίαν στρατιωτικὴν ὁδὸν· Ἡ σκωρία τῆς ἀργίας παρήγαγε παρ' ἡμῶν τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ἐν πλῆθει· ἡ Βουλγαρία διεξήγαγε πόλεμον νικηφόρος μὲ λοχαγούς, αἱ στρατιωτικαὶ αὐτῆς δυνάμεις καὶ ὁ ὄργανισμός αὐτῶν περιεποίησαν αὐτῇ στρατιωτικὴν δόξαν ἀξιοζήλον μὲ λοχαγούς καὶ ἀρκεῖται εἰς τὴν δόξαν ἣν περιεποίησαν αὐτῇ οἱ κατώτεροι οὗτοι ἀξιωματικοί, ἐνῶ ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν μικρότητα τὴν ἡμετέραν ἀθλιότητα θέλομεν νὰ τὴν καθιστώμεν προφανῆ καὶ οὕτως εἰπεῖν νὰ τὴν πομπεύωμεν διὰ τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς καὶ ταύτην ἡγορασμένην διὰ τοῦ ὑστερήματος τοῦ λαοῦ.

Ἐλαστικὸς ὑπουργὸς τῶν ἡμετέρων στρατιωτικῶν ἀνερχόμενος ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου πρῶτον καθήκον του ὑπολαμβάνει νὰ προαγάγῃ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς τοὺς ἀξιωματικούς· νὰ δημιουργήσῃ νέους· συνήθως δὲν λησμονεῖ τὸν ἑαυτόν του· καὶ αἱ ὑπουργικαὶ μεταβολαὶ ἔπληξαν τὸσον πολλὰ καὶ συνεχεῖς, ὥστε μετ' ὀλίγον θὰ κατανήσῃ τὸ ἐν ἡμῶν τοῦ ἔθνους δουλεύει διὰ τὸ ἕτερον ἡμῶν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἡμέτερος στρατὸς θὰ συνίσταται ἐκ στρατηγῶν καὶ συνταγματάρχων.

Εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην ἐνέργειαν τῶν κ. κ. ὑπουργῶν τῶν στρατιωτικῶν, ἐπιπροστίθεται ἐκαστοτε καὶ ἡ ἔκτακτος, ἢ ἐκ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων παραγομένη. Κατὰ καιροὺς, ὡς εἶναι πλέον γνωστὸν· εἰς ὅλους, ἐτοιμαζόμεθα εἰς πόκαὶ ἢ ἐτοιμασία προβαίνει μόνον μέχρι τῆς ἐπὶ τῶν προτέρων προαγωγῆς καὶ ὑπεραυξήσεως τῆς βαθμοφύρων. Πανταχοῦ οἱ ἀξιωματικοὶ πράσσοντι ἢ ἐπὶ τοῦ πεδίου μάχης, ἢ μετὰ νικηφόρον πόλεμον· ἡμεῖς βέβαιον πάντοτε ὅτι δὲν θὰ περιέλθωμεν εἰς πόλεμον, σπεύδομεν ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῶν ἀξιωματικῶν κατ' ἀριθμὸν καὶ βαθμὸν, ἵνα τοῦλάχιστον ἔχη τὸ ἔθνος τοῦτο τὸ μέγα κέρδος ἐκ τῆς θιατρικῆς πρὸς πόλεμον παρασκευῆς, ἂν δὲν τὸ ἀρκοῦσι τὰ βάρη τῆς ἐπιστρατείας, τῶν εἰσφορῶν, τῶν δανείων κτλ.

Τοσάκις ἐπανελήθη παρ' ἡμῶν τὸ ἀξιοθρήνητον τοῦτο σύστημα, καὶ τόσους προεκάλεσε χλευασμοὺς ἐκ μέρους τῶν ξένων καθ' ἡμῶν, τὸ δ' ἔθνος τοσάκις διεμαρτυρήθη κατ' αὐτοῦ, ὥστε οὐδὲ ἐπίστευε ποτὲ ὅτι ἤθελεν ἀνανεωθῆ καὶ αὐ-

κατά την ένεστώσαν κρίσιμον έθνικην περίστασιν.

Τό ζήτημα είναι εκ των σπουδαιοτάτων, όχι μόνον υπό στρατιωτικήν έποψιν, αλλά και υπό πολιτικήν, ή μάλλον την κοινωνικήν. Σήμερον όπόταν από του έλληνικού λαού αφαιρείται όχι μόνον τό περίσσευμά του, αλλά τό υστέρημα αυτού, σήμερον πλέον όπόταν όχι μόνον ό άπυρος πολίτης, αλλά ό εύπορος, ή ό εργαζόμενος έπωφελώς θά δουλεύη κατά τό πλείστον διά τόν είσπρακτορα σήμερον έπόταν αφαιρείται ό άρτος εκ του στόματος του λαού, ή άφροσύνη του πολιπλασιασμού των στρατιωτικών βαθμών δημιουργεί παρ' ήμιν κοινωνικόν ζήτημα εκ των δεινότερων.

Ουδείς είναι έπιτετραμμένον να πιστεύη ότι ό λαός ούτος μέχρι τέλους θά υπομείνη να δημιουργηθή παρ' ήμιν προνομιοϋχος τάξις, υπέρ ής να δουλεύη αυτός και να δουλεύσασιν και τά τέκνα του, Πολλά δεινά αναμένουν τό δυσμοίρον τουτο έθνος μετά τό πέρας των περιστάσεων εις άς διατελουμεν ήδη και υπέρ των υποβάλλεται εις ύπερμέτρους θυσίας εκ των δεινών τούτων δεν έλπει ειςθε τό ελάχιστον και τό υπό συζήτητιν ζήτημα, όπερ ως είπομεν και άνωτέρω δεν θά μείνη ζήτημα στρατιωτικόν, αλλά θά πετατραπή εις ζήτημα κοινωνικόν, εξ εκείνων άτινα διασαλεύουσιν εκ των άνω των πολιτείας. Τουτο πρέπει να τό έχωσιν από του νυν υπ' όψιν των οι γεννήτορες αυτού.

Τό έπόμενον Η ο λ ι τ ι κ ό ν Δελτίον μεταφέρομεν εκ της αξιολόγου συναδέλφου Άδωνών «Εφημερίδος» ως άξιον αναγνώσεως.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ο έλληνικός λαός, με όλην την νοημοσύνην του, πλανάται ως πάντες οι άλλοι λαοί, ήτως μάιστα περισσώτερον από τινας άλλους εκ διαφόρων λόγων, τους όποιους δεν εινε εύκαιρον ήδη να εξετάσωμεν. Τό βέβαιον εινε ότι εύκόλως πιστεύει, εύκόλως έλπίζει και ότι δυσανασχετεί ακούων ότι πλανάται. Είς την ψυχολογικήν δε αυτού κατάστασιν ταύτην όφείλει τά πλείστα των καταστροφών αυτών κακών και ιδίως τας άπογοηψύσεις τας όποιας ήθάρθη τρις ήδη από του 1877 μέχρι σήμερον. Διότι πάντες, και πολιτευόμενοι και τύπος, άμιλλώνται να θεραπεύσιν τας αδυναμίας του, ή προς εξυπηρέτησιν κομματικών ή συμφερόντων ή εξ έλλείψεως άσφαρως, ή ένίοτε, άλλως σπανιώτερον πάντως εξ άγαθής προαιρέσεως, τω ήως τό σύστημα τουτο της έν γνώσει άποπλάτσεως, εκράτησεν όσακις έπεστρατεύθημεν. Η τά ήθής κατάστασις μας, και ή οικονομική και ή στρατιωτική, αι αδυναμίας μας, όμολογούνται κατ' ήμιν και υπό των ειδικών και υπό των δυναμένων θελή κρίνωσιν. Άλλ' εις τόν λαόν αι άλήθειαι αυται οι μένουσι βιβλίον κλειστόν, εκ της άρχής ότι δεν τε πρέπει να ψυχραίνεται ό ένθουσιασμός του λαού. Πο Άναγράφεται με άλλους λόγους ως δόγμα, ότι ό λαός πρέπει να εξαντληται να ταλαιπωρηται, να σπαραχθή εις βεβιαία καταστροφήν ένθουσιών μεγαπαραλαχών, με τό τριαντάφυλλον εις τό άύτί του μακαρίτου Ζαΐμη. Οστις δε έπειράθη να είπη την άλήθειαν, να χύση την αγανάκτησιν της ψυχής του επί τη ήθλοποιία ταύτη, να ανοίξη τους όφθαλμούς του έθνους, ώνομάσθη έπιχεικώς πατριαστής, αν δεν ώνομάσθη προδότης. Και ή ήθλοποιία αυτη εξακολουθεί, τό έθνος καταβάλλει τά θεατρικά, και τό έθνος εινε εύχαριστιμένον. Βεβιαώς οι λαοί δεν έχουσι μνήμην, άλλ' ή ληθη των προ μικρού και κατ' επανάληψιν γενομένων είναι πάντοτε έκπληκτικόν φαινόμενον. Είς τά άνωτέρω ήχθημεν, διότι ή ψευδής ήμών θέσις ανάγκη να καταστή γνωστή, και να παύση ή κατά συνθήκην γλώσσα, ή εύχάριστος, ή κολακεύουσα την έθνικην περιφλαυτίαν και άμα υπηκοεύουσα την κυβερνητικήν άβελτηρίαν και άγούσα

τόν τόπον λαληθότως εις όδονκρήν λύσιν.

Τό Έθνος, πειθόμενον εις τας διακηρύξεις της Κυβερνήσεως, πιστεύει πάντοτε ότι θά πολεμήσῃ Το Έθνος ήθέλησε τόν πόλεμον ειλικρινώς, τόν θελει και ήδη και δυνάμεθα να είπωμεν άδιστακτως ότι φρίττει πρό της ιδέας της άναιμάκτου υποχωρήσεως. Άλλά τό Έθνος, όπως επανειλημμένως έγράψαμεν, ακούει μόνον τό ασθημά του, την φιλοτιμίαν του, έννοσι τόν άπειλούντα τά συμφερόντά του κίνδυνον, δεν έχει όμως συνείδησιν ούτε της δυνάμεώς του, ούτε της αδυναμίας του. Άν έρωτήσετε δέκα καθ' όδόν, ένταύθα ή έν ταίς έπαρχίαις, θά σας άπαντήσωσιν οι έννεα τουλάχιστον ότι, αφού είμεθα ως άστακοί έξωπλισμένοι, αφού τίποτε δεν μας λείπει, διατί να μη πολεμήσωμεν; Και τό μάλλον ασήμαντον τηλεγράφημα εκ του έξωτερικού πιστεύεται και σχολιάζεται μετά προσοχής, άλλ' ουδέποτε ούδεις θέλει να πιστεύσῃ είτε εις τά τηλεγραφήματα, είτε εις τας εκ Τουρκικών πόλεων άναποκρίσεις περί της δυνάμεως του τουρκικού στρατού. Πολύ όλιγώτερον περί της πολεμικής ικανότητος αυτού, διότι αυτη ούδεμίαν τυγχάνει παρ' ήμιν εκτιμήσεως, αφού και άνωτέρω άξιωματικός παρά τά μεθόρια έδήλωσεν ότι δεν περιμένει άλλο ή διαταγήν όπως καταδιώξη τους Τούρκους δεν ήξεύρομεν μέχρι τίνος σημείου. Η άγνοια αυτη της ήμετέρας και της του έχθρου δυνάμεως και ικανότητος, άγει αναγκάως εις συμπεράσματα ήκιστα όρθά, κρατούντα εις πλάνην τόν τόπον και καθιστώντα αυτόν άνίκανον να εκτιμηθή ακριβώς την θέσιν ήμών άπέναντι των δυνάμεων και άπέναντι της Τουρκίας. Διμριβάλλομεν αν δύο μεταξύ δέκα δεν φρονώσιν έν πεποιθήσει ότι μόνη ή βία των δυνάμεων θά μας έμποδίσῃ να πολεμήσωμεν.

Είτε άγνωστον ετι αν αι δυνάμεις θά όμοφωνήσωσιν να βία κωλύσωσιν ήμας από του πολέμου. Τουλάχιστον τά μέχρι τουδε διαβήματα αυτών ελέγχουσιν ότι ειτε σύμφωνοι μέχρι λόγων, μέχρις επιδείξεων. Μας συμβουλεύουσι να μη ταράξωμεν την ειρήνην, αλλά μας συμβουλεύουσι και να μη εκτεθώμεν εις τους ένδεχομένους κινδύνους άνίπου πάλης. Έχομεν τό δικαίωμα να μεμφώμεθα αυτών επί εγωισμῶν διά τόν πρώτον λόγον, αλλά θά είμεθα άχάριστοι διά τόν δεύτερον. Εάν πλανώνται, ή πλάνη των προέρχεται εκ κακής εκτιμήσεως των ήμετέρων δυνάμεων και των του έχθρου. Τό να μας κωλύσωσι διά της βίας εινε άπίθκον, τό να μη ακούσωμεν τας συμβουλίας των, προερχομένας εκ κακής εκτιμήσεως, εξήρηται παρ' ήμών. Ουστε κατ' έννεήκοντα τοις εκατόν είμεθα κύριοι της τύχης μας, έλεύθεροι να πολεμήσωμεν ή να μη πολεμήσωμεν. Τουτο πρέπει να έμβῃ εις την κεφαλήν πάντων. Όταν δε πεισθώμεν περί τουτου, τότε όρθον εινε να εξετάσωμεν αν πορεσκέυασεν ή Κυβέρνησις τό Έθνος διά πόλεμον κατά της Τουρκίας. Διά της εξέτασεως ταύτης, έν συγκρίσει προς τας στρατιωτικάς δυνάμεις του έχθρου θά γνωρίσωμεν που εύρισκόμεθα, τί δυνάμεθα να κάωμεν, τί πρέπει να έλπίζωμεν και τί πρέπει να φοβώμεθα, και έκαστος αναλόγως της υπολήψεως αν έχει εις την φρόνησιν της Κυβερνήσεως, θά σχηματίσῃ γνώμην περί της ειλικρινείας των διακηρύξεων αυτης. Άνευ της συγκριτικής ταύτης μελέτης, θά έρωτώμεν πάντοτε; θά πολεμήσωμεν; υπεχώρησε; θά υποχωρήσῃ ή Κυβέρνησις; Οί πολεμήσωμεν τόν Φεβρουάριον ή τόν Μάρτιον, την πρώτην ή την δευτέραν εβδομάδα του Άπριλίου; Και οι μήνες θά παρέρχωνται, και αι άπορίαι ήμων θά μένωσιν άλυτοι, αλλά τό βαλάντιον του Έθνους θά καταστή παράλυτον. Είς την έρευναν όμως ταύτην απαιτείται πολύ άγαθή θέλησις και όλίγη έθνικη φιλαυτία, ετι δε όλιγώτερα πεποιθήσις εις την άξιοπιστίαν της Κυβερνήσεως. Άνευ των τριών τούτων όρων, θά εξακολουθώμεν πλανώμενοι, μέχρις ου τά πράγματα, επάδυνα προαγγελλόμενα άτυχώς, θά ανοίξωσι τους όρθακούς ήμών.

Η έν Πάτριας των Κυριών έπιτροπή του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού.

Περαιτωθέντος του πρώτου σταδίου των εργασιών της έπιτροπής διά της εκκυβέσεως του λαού, νομίζει αυτη άπαραίτητον χρέος της να εκφράσῃ και δημοσίως τας εύχαριστήσεις αυτης προς τε τους Κυριους έμπόρους της ήμετέρας πόλεως, εκ των όποιων οι μὲν χρήματα, οι δε πανία και άλλα ήδη χρήσιμα προθύμως και μετά του διακρίνοντος αυτού πατριωτισμού προσέφερον, και προς τας εύγενείς συμπολίτιδας ήμων δεσποινίδας τε και δεσποινίδας ατινες τοσοούτον φιλοτιμώς και φιλοπόνως συνέτρεξαν διά των προσφορών των εις τόν καταρτισμόν του υπέρ του έρυθρου Σταυρού λαχείου άκόμη δε και εις πάντας τους συμπολίτας ήμων τους προθύμως αγοράσαντας τά γραμμάτια του λαχείου, και συνδραμόντας ούτω εις την ταχίστην εκκύβευσιν αυτού, χορηγήσαντες δε χρηματικά μέσα υπέρ των ύψιστων ύπηρεσιών του Έρυθρου Σταυρού.

Η έπιτροπή δεν διστάζει ότι και εις τας μελλούσας εργασίας της, έπιστάσης της έθνικης δράσεως θέλει εύρη έπίσης προθύμους τους συμπολίτας αυτης να προσφέρωσι τόν έθολόν των, και εκ του υστερήματος των άκόμη, προς τόν Έρυθρόν Σταυρόν, εις περιθαλψιν, των έν τοις πεδίοις της δόξης ύπερ πατρίδος άγωνισομένων.

Έν Πάτριας την 6 Φεβρουαρίου 1886. Η έπιτροπή

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου».

Είς δύο τρία προηγούμενα φύλλα της αξιολόγου εφημερίδος σας έγράψατε τινα περί στρατού έν γένει και του ένταύθα Συντάγματος ιδιαιτέρως, τά όποια έθιωρήθησαν όρθά και ακριβή. Είς τό τελευταίον έντούτοις φύλλον σας έρίψατε τόν ύπαιτιγμόν ότι και οι άνδρες οι υπό τάς σημαίας δεν είναι έντελώς άνεύθυνοι διά την κακήν κατάστασιν του στρατού. Και εις τουτο έχετε δικαίον διότι πραγματικώς, και οι έν τῷ στρατῷ νέοι ραθύμως, ως λέγετε, εκπληροϋσι τό καθήκον και διά πολλών μέσων ζητούσι ν' αποφύγωσι τά θάρη της στρατιωτικής ύπηρεσίας. Άν όμως ήθέλατε προβεί όλίγον περαιτέρω εις τας σκέψεις σας και ήθέλατε αναζητήσει με την διακρίνουσαν Έμῶς νοημοσύνην και όξυδερκειαν, τά αίτια τουτου, ήθέλατε άνεύρει ότι και δια κατά τό φαινόμενον έπιπίπτουσιν επί των άνδρων του στρατού και αυτά όφείλονται όχι εις τόν χαρακτήρα του στρατιώτου ή εις την έλλειψιν άνατροφής αυτού, άλλ' εις άλλα αίτια. Οι στρατιώται σήμερον, εάν ζητούσι ν' αποφύγωσι τά θάρη της στρατιωτικής ύπηρεσίας τό πράττουσι πρώτον μὲν διότι, εγκαιρώς ήρχισαν έν τῷ στρατῷ τά χατήρια ή ρουσφέτια και δεύτερον διότι οι άνδρες κακουχούνται άνευ άνάγκης, άνευ δικαίου λόγου. Δεν εξετιμήθησαν καλώς αι περιστάσεις, κύριε Συντάκτα, αε σημεριναί, ούδε ό λόγος διά τόν όποσον εκλήθησαν εις τά όπλα τέσοι νέοι συμπολίται ήμων, μήτε παρ' των κ.κ. άξιωματικών άνωτέρων και κατωτέρων, μήτε υπό των κ.κ. πολιτευομένων, μήτε από τους νοημονεστέρους πολίτας. Μόλις ήρχισαν εις τόν στρατόν τό καταπραμένον ρουσφέτι, δύσκολος απέβαινε πλέον, διά να μη είπω αδύνατος ή καλή αυτού σύνταξις. Πούποτε άλλου ή ισχύς του παραδείγματος έχει πλειοτέραν μεταδοτικήν ένέργειαν, ή εις τόν στρατόν. Μόλις εις έν στρατιωτικόν σώμα εύνοηθώσι δέκα μόνον άνδρες και αποφύγωσι θάρη τινα της στρατιωτικής ύπηρεσίας, την έπομένην εβδομάδα εκατόν θέλωσι να τύχωσι των αυτών εύκολιών και την έπομένην άπαντες. Μόνον ή γενικότης των μέτρων δύναται να σώσῃ τόν στρατόν από της άποσυνθέσεως. Τοι αυτη γενικότης ύπάρχει παρ' ήμιν, όχι' ιδιαιτέρως πρώτος λόγος.

Ίδου και ο δεύτερος. Οι άνδρες κακουχούνται άνευ δικαίου λόγου. Ξενούμενοι να υποβάλλεται ο στρατιώτης εις τας κακουχίας του στρατιωτικού είου άγογγύστως, αλλά ποίας κακουχίας; της γδύμνιας εν ειρήνι; της ψείρας, του άθροιστικού στρατωνισμού; την κακής μεταχειρήσεως των άνωτέρων;

Τούτα άπευθύνω ύμιν, κύριε Συντάκτα, ίνα σας δώσω την άφετηρίαν νέων σκέψεων, είμαι δέ πεπεισμένος ότι άρκεύσιν ύμιν ταύτα ίνα γράψητε περί του στρατού έκτενέστερον και διαφωτίσητε το ζήτημα προς γνώσιν όλων.

Σ τ ρ α τ ι ώ τ η ς .

Την παρελθούσαν δευτέραν έτελεύτησεν ένταύθα έν προβαδικυία ηλικία ο σεβαστός ήμών συμπολίτης Γεώργ. Λέων, συνταγματάρχης της φάλαγγος και άνήρ του ήμετέρου μεγάλου άγώνος. Τήν κηδείαν αύτου, γενομένην δημοσία δαπάνη, ήκολούθησαν έν πέθει αι άρχαι της πόλεως και πλείστοι όσοι των ήμετέρων συμπολιτών των τιμώντων τους άνδρας εις ους όφείλομεν πατρίδα έλευθερίαν, εις δε τον νεκρόν αύτου άπεδόθησαν αι νενομισμένοι στρατιωτικά τιμαί διά τον βαθμόν και τά παράσημα άτινα έφερε. Καταλλήλους έπικηδείους έξεφώνησαν ο κ. Παναγ. Δημητρόπουλος και Α. Λινάρδος δικηγόροι, κάλλιστον δ' έπιτάφιον ο Βουλευτής κ. Άχιλ. Γεροκωστόπουλος. Ο Γεώργ. Λέων πλην των ύπηρεσιών ής προσέφερε τή πατρίδι κατά τον άγώνα, είργάσθη έπικτις και άλλος εις την άνάπτυξιν της ένταύθα στατιδοπαγωγής, γενόμενος ο πρώτος των στατιδοκτημόνων και πολλά μαχηθείς εις έκχέρσειν και καλλιέργειαν μεγίστων έκτάσεων γης και εις τον συνακισμόν γεωργικών πληθυσμών, άτινες σήμεραν άκμάζουσι και ευμερουσιν. Φόρον τιμής άποτιόντες και ήμεεις εις την μνήμην του άνδρός δημοσιεύομεν τον λόγον όν έξεφώνησε επί του νεκρού του ο άξιότιμος κ. Παναγ. Δημητρόπουλος.

ΒΗΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

έκφωνηθείς εις τον νεκρόν του
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ

Υπό

Π. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, δικηγόρου.

Άποκαλυφθώμεν μετά σεβασμού και πρό του νεκρού του Συνταγματάρχου της φάλαγγος ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ, ως και πρό παντός νεκρού των πατέρων ήμών και των άνδρών της μεγάλης γενεάς της Έπαναστάσεως. Η ήρα τούτων μάχιστα φάλαγγ ήδη λίαν πολύ άραιώθη εκ του πανδαμάτορος χρόνου, που και που διά τούτο περίλυποι άπαντώμεν όλίγιστα λείψανα ταύτης έπιζώντα, και φού! χρόνοι πολλοί δέν θά παρέλθωσι, και ή ήμίθεος αύτη του άγώνος γενεά, ή γενεά της δόξης και του νέου εθνικού μαρτυρίου θέλει έλόκληρος έκλείψει, ήμεεις δέ θέλομεν εκ ταύτης διά παντός άπορρανισθί.

Οί Πατέρες ήμών όμως και οι άνδρες της μεγάλης ήμών Γενεάς δέν άποθήσκουσιν, έπιζή αιώνια ή μνήμη αύτων έν τη ένδόξω μόν, άλλ' αίματοβαφή του έθνους ιστορία, ή δέ ιστορία των έθνών είναι άθάνατος, ως άθάνατα είσι και τά έθνη: άπό του τελευταίου όπλίτου έως του φαλαγγάρχου, και άπό του φαλαγγάρχου έως του στρατηλάτου πάντες ούτοι, άποτελοϋσι μίαν σελίδα ταύτης έπίσημον ή μη, έξ ής και γραμμάς μόνον ταύτης τινός άν λάβωμεν, δυνάμεθα να συμπλέξωμεν τον έπικηδείον στέφανον έκάστης, κατά την έπίσημων ταύτην του έγκοσμίου άποχαιρετισμού στιγμήν.

Ότε έτελέσθη έν τη άγία Λαύρα ή μυσταγωγία του 21 και εκ ταύτης άνεπετάσθη το της έθνεγεργίας Δάβαρον, άπό του Προύθου δε έως του

Όμύλμπου και έκείθεν έως του Ταυγέτου έβροντησεν ή θεία έκείνη φωνή «Άνάστα Έλλάς», πρώται αι ιστορικοί Πάτριαι μετά τά Καλάβρυτα άναποκρίθησαν εις τον Ίερόν της Λαύρας όρκον και την έθνεγεργίαν της πατρίδος φωνή: «Ο άνήρ ούτος ήτο τότε έν ηλικία μαχήμω και μετ' ένθου σιασμού έρρίφθη μετά των γενναίων συμπολιτών του εις τον άρζάμενον Ίερόν άγώνα: Είς τους ύπέρ άνεξαρτησίας όμως και έλευθερίας μακρούς των έθνών άγώνας ούτε διά του βραχίονος όλοι μάχονται, άλλ' ούτε και επί του πεδίου της μάχης εϋθύς πάντες άριστεύουν και άνδραγαθοϋν: ο μόν διά του βραχίονος και έν άκμή της νεότητος, ο δέ διά του λόγου και καλάμου, έτερος διά θουσιών ύλικών, άλλοι δι' άλλων αναγκαίων ύπηρεσιών, όλοι έν τούτοις και δλόκληρον το έθνος μάχεται, έν Έλλάδι δέ και αύται αι γυναίκες, ως αι Ηρωίδες του Σουλίου και έκείναι της Μάνης κατά των Άράβων: ούτως άνεκτήσεν ή Έλλάς την έλευθερίαν της, το ήρωϊκόν Λαυροβούτιον, και ή αίματοφόρος και βαρυντική ήδη Σερβία: Ηκολούθησεν όθεν το πρώτον ο άνήρ ούτος, ως γενναίος μαχητής, παντού τον έπιεστή άγώνα χωρίς ποτέ να πτοηθή, ή πρό του κινδύνου ή των ποτέ στερήσεων. Ο άγών όμως των πατέρων μας περί τά τέλη αύτου διήλθε την δεινότεραν των περιπετειών. Είχον ούτοι σχεδόν καταπονηθή επί έπταετίαν προς τον Γολιάθ ο της Άνατολής και Άσσίας, μαχόμενοι δε ή Εύρώπη το 1827, άπεράσισε ν' αναγνωρίση τον άγώνα ήμών και δόση τέρμα αύτω. Το Μεσολόγγιον όμως και ή ήρωϊκή των Άθηνών Άκρόπολις είχον πέσει, και ή ήμισέληνος έκυράτιζε κατά το πλείστον της Στερεάς και επί τη θάσει τοιούτου άξιοδακρύτου πολεμικού καθεστώτος ή Εύρώπη το πρώτον απέκλινε να δημιουργήση Ηγεμονίαν της Πελοποννήσου και Αίγαίου και τινών της Στερεάς μερών. Τότε ο σοφισμός Κυβερνήτης, όν ή Θεία Πρόνοια είχεν εξαποστείλει ως σωτήρα ήμών, έσπευσε να εξακολουθήση τον άγώνα και σώση αύτόν. Πλην όθεν των κατά την Άνατολικήν Έλλάδα στρατιωτικών έπιχειρήσεων, έπεχείρησε το 1828 την κατάληψιν του Άμβρακικού κόλπου και την άνάκτησιν των παραλίων της Δυτικής Έλλάδος. Ο άνήρ ούτος τότε έξελέχθη εις των κυβερνητών των περιώνυμων και θαυμαστών έκείνων Λιθουριδών, αίτινες πρώοιστοι να έκβιάσωσι τον εΐσπλον του Άμβρακικού, και ού μόνον το ήρωϊκόν έκείνο τόλμημα επέτρεχε, και τον Άμβρακικόν καιελάθεμεν, άλλά τη συνδρομή της ναυτικής έκείνης άποστολής, άνεκτήσαμεν την Βόνιτσαν, Δραγαμέστον, Αίτωλικόν και Μεσολόγγιον, και εις την άνάκτησιν τούτων όφείλεται ή πρώτη των συνόρων γραμμή. Είς πάντας τους τελευταίους τούτους και κρίσιμους άγώνας, καθ' ους και έν Βονίτση έπληρώθη, ήγωνίσθη γενναίως ο άνήρ ούτος διακριθείς επί τόλμη και στρατιωτική έμπειρία.

Άπεκατέστη όθεν ή πρώτη Έλλάς και ν' άνεγειρώμεν έμελλε τας έρειπωμένας υίκίας μας και φυτεύσωμεν τας έρημωμένας εκ των Άράβων πεδιαδας μας. Είς το μεγαλοπράγμονι τούτον, παραιτηθέντος το 1840 εκ της ένεργου φάλαγγος, παρ' ής ως ταγματάρχης ύπηρετεί, όφείλεται έργον μεγίστης σπουδαιότητος. Αί μεγάλαι και πλούσιαι πεδιάδες του Άλυστου και αύτός ούτος ο συνοικισμός είναι έργον αύτου' δάσει ήσαν αύται μετά την των πραγμάτων άποκατάστασιν και έρημοι, άλλ' ούτος, ως άπόστολος κοινωνικός περιήλθε τας έπαρχίας Καλαβρύτων και Κορινθίας παρορμών τους όρεινούς να καταβώσιν εις τας παραλίαις, και οό μόνον έμφυτευτάς κατώρθωσε να εύρη, άλλά και την Έθνικήν Τράπεζαν κατέπεισε να συνδράμη την έπιχείρησιν. Τά τοιαύτα έπιχειρήματα και άντιζηλίας έγειρουν και πάθη, διό κατεκρίθη ο άνήρ, άλλ' άδίκως, επί αυστηρότητι μετά των εύπορόντων σήμεραν καλλιεργητών του. Είχε γενναίον το φρόνημα και την καρδίαν διότι, ούτε έμνησικάκησε ή έγόγγυσε κατά των πικρα-

νάντων ή σπκοραντών του, έτήρει δέ θερμότατον το της φιλοπατρίας αίσθημα, διό με το όνομα της Πατρίδος εις τά χειλή άφηκε την ύστάτην πνεσήν ύπερογδοκοντούτης και πλέον.

Τοιοϋτος έν σκιαγραφία ο Γεώργιος Λέων άγωνιστής, στρατιώτης, κτηματίας εκ των σπανίων άγαπητός συμπολίτης και οικογενειάρχης φιλόστοργος.

Βαρυκάρδιος άποθνήσκεις, φίλε, μη έπιζήσας, ως κλαίων έλεγες ιδείν έπαναλαμβανόμενον τον διακοπέντα το 1821 άγώνα μας άλλά Σϋ και πάντες σί συναγωνισται του μη παύσητε δεόμενοι του Μεγάλου Θεού της Έλλάδος, ίνα σημάνη πλέον του χρόνου το πλήρωμα.

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

Το επί των στρατιωτικών ύπουργείον δι' έγκυκλίου του προς τά στρατολογικά γραφεία, διατάττει ταύτα να προβώσιν άνευ έλαχίστης άναβολής, επί τη θάσει των βιβλίων των εις την κατά τον νόμον μύνησιν των επί άνυποταξία διατελούντων άνδρών της δικαιοδοσίας των, όπως ένεργηθώσι και' αύτων τά του νόμου.

Το ύπουργείον των οικονομικών δι' έγκυκλίου του προς άπάσας τας τελωνιακάς άρχάς παραγγέλλει να έπιβλέπωσιν άγρόπνως και να έξετάζωσιν ακριβώς τά έπιβιβαζόμενα εις τ' άτομόπλοια και τά ιστιοφόρα πλοία έμπορεύματα, να έμποδίζωσι δε την έπιβίβασιν έκείνων διά τά όποια δέν κατετέθη ή προσήκουσα διασάφρις και δέν έξεδόθη το άπαιτούμενον δηλωτικόν, να καταγγέλλωσι δε εις το Ύπουργείον πάντα τελωνιακόν ύπάλληλον εξ άμελείας ή άδιαφορίας του όποιου έπιβιβάσθη και άπεστάλη έμπόρευμα το όποιον δέν συναδέεται με δηλωτικόν, ίνα τιμωρηται ο έπιτετραμμένος την έπιβίβασιν των έπιβιβαζομένων. Παραγγέλλονται δε αι Τελωνιακάί άρχαι να καταστήσωσι προσεκτικά τά εις την δικαιοδοσίαν των συστημένα πρακτορεία των άτμοπλοικίων έταιριών επί του προκειμένου άντικειμένου προς τον σκοπόν του να μη δέχωνται έμπόρευμα ούδδ να εκδίδωσι φορτωτικήν, έάν δέν έχωσιν ύπ' όψιν των την κεκατονισμένην άδειαν εκδεδωμένην ύπό της Τελωνιακής άρχής περι φορτώσεως του έμπορεύματος.

Το ύπουργείον των οικονομικών κοινοποιουν δι' έγκυκλίου του τον νόμον περί σημάσεως των έφ' άπλου χάρτου ή επί χαρτοσήμου κατωτέρας αξίας συντασσόμενων ιδιωτικών έγγραφων, προς τους νομάρχας, έπαρχους και ταιμίας, παραγγέλλει αύτοις να συμμορφωθώσι προς τά διατασσόμενα άφορώντα εις τά από ά. Δεκεμβρίου 1885 και έφεξής συντασσόμενα ιδιωτικά έγγραφα έφ' άπλου χάρτου ή επί χαρτοσήμου κατωτέρας αξίας. Παρατηρεί δέ αύτοις όσον άφορξ εις τά πρό της εποχής ταύτης συνταχθέντα έγγραφα και εις τά παρουσιαζόμενα αύτοις, κατά τους κειμένους νόμους προς σημάσιν δημοσία έγγραφα ή ιδιωτικά, μη ύποκείμενα εξ άρχής εις πληρωμήν τέλους, ότι θέλοσιν εξακολουθεί να ένεργώσι την σημάσιν αύτων ως διατεταγμένον, διότι ταύτα δέν ύπάγονται εις τά διά του κοινοποιούμενου νόμου όρισθέντα.

Την παρελθούσαν Κυριακήν συνελθόντες οι συνδρομηταί του ένταύθα Πτωχοκομείου «Απόστολος Άνδρέας» έξελέξαντο την νέαν Διοικητικήν έπιτροπήν του φιλανθρωπικού τούτου ιδρύματος ήτις κέκληται να διοικήση αύτό επί μίαν πενταετίαν. Μέλη της έπιτροπείας ταύτης άνεδείχθησαν οι κ. κ. Κυρ. Λάππας, Έρρίκος Γκρήν, Ντ. Βενετσανόπουλος, Νικόλ. Πάνος και Άλβέρτος Άμβουρζερ. Έκ της προτέρας έπιτροπής εκλήθη εις την διοίκησιν και αύθις ο κ. Νικόλ. Βενετσανόπουλος, εκλήθη δ' έπίσης και ο κ. Κυρ. Λάππας όστις άπετέλεσε μέλος της πρώτης διοικητι-

κῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἰδρύσατο τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατάστημα. Καί ἡ νέα ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ἡ προτέρα καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ διὰ τὰ γνωστὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῶν, παρέχει διὰ τὰ ἐγγύα ἀρίστης διοικήσεως καὶ πολλὰς ἐλπίδας προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου. Τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατάστημα, ὅπερ πολυτίμου παρῆκε τῇ κοινωνίᾳ ὑπηρεσίας καὶ περιποιεῖ πολλὴν τιμὴν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐδιοικήθη ἀπὸ τῆς συσταθεῖς του ἕως σήμερον ὡς ἀρισταῖ διὰ μικρῶν μίσθων συνετέλεσε μεγάλα, ἔθετο τὰς βάσεις ἰδιαιτέρας περιουσίας καὶ ἐγένετο ἡ ἄγκυρα τῆς σωτηρίας ἐκ τῶν στερήσεων καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως πλείστων ὄσων ἀναξιοπαθούτων συμπολιτῶν. Τοῦτο ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον θεσπίσας εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν κατοίκων, διὰ τῶν συνδρομῶν τῶν ὁποίων συντηρεῖται καὶ λειτουργεῖ, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὰς βάσεις ἐφ' ὧν ἰδρύται, διότι ὡς γνωστὸν τὸ ἡμέτερον Πτωχοκομεῖον, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον νομικὸν πρόσωπον οὐδεμίαν ὑφιστάμενον ἐπιτροπὴν ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως ἢ τοῦ δήμου, εἶναι δὲ καρπὸς, ὡς εἶπεν, τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἥτις κἀδοκίμησε πάντοῦ ὅπου ἀρέθη ἐλευθέρᾳ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς ἰδίας ἐμπνεύσεις.

Ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ὅτι αἱ τελευταῖαι βροχαὶ καὶ πλημμύραι ἐπῆνεγκον σημαντικὰς θλάθας εἰς τὰς ἐξαχθὰς ὁδοὺς ἡμῶν σήμερον μετὰ λύπης ἀναγγελλομεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο τῶν βροχῶν καὶ τῆς πλημμύρας συνεπλήρωσεν ἡ ἔλλειψις πάσης προνοίας παρ' ἡμῖν περὶ διασώσεως τῶν κοινῶν καὶ χρησιμῶν τούτων κτημάτων: διότι ἐνῶ ἐδυνάμεθα ἀντὶ δαπάνης διακοσίων ἢ τριακοσίων τὸ πολὺ δραχμῶν καὶ δι' ἐγκαίρου ἐνεργείας, νὰ προσφάξωμεν τὰς ἡμετέρας ὁδοὺς ἐκ δεινῆς φθορᾶς, ἐμείναμεν ἐφουρηάζοντες ἵνα ἀπ' ἑαυτοῦ συμπληρωθῇ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ ἡ ζημία ἀνέλθῃ εἰς πολλὰς δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ ἐξετάζων τὰς φθαρείας ὁδοῦς καὶ τὰ αἴτια τῆς φθορᾶς τῶν βλέπει μετὰ λύπης ὅτι ἐὰν εἴτε πρότερον, πρὸ τῶν βροχῶν, ἤνοιγοντο οἱ πόροι τῶν ὑδάτων καὶ οἱ χάνδακες τῶν ὁδῶν ἐκαθαρίζοντο, οὐδεμίαν ἤθελεν ἐπέλθῃ εἰς αὐτὰς θλάθην, διότι ἡ ἐπενεχθεῖσα προῆλθεν ἐκ τῆς ἐμφράξεως καὶ πληρώσεως τῶν χανδάκων εἰς ἐπίκαιρα τινὰ σημεῖα, ἐξ ὧν ἐξεχύθησαν τὰ ὕδατα μεθ' ἑρμῆς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς μετέβαλεν εἰς κοίτας χειμᾶρ εἶναι. Ἀλλ' ἔστω τοῦτο δὲν ἔγεινε πρότερον, ὅπερ ὤν. ὑπηγόρευμα μεγάλης προνοίας, εἰς ἣν δὲν μᾶς ἔχουν συνειθίσει οἱ λεγόμενοι ἀρμόδιοι: ἂν ἐγένετο τοῦλάχιστον ἀμέσως μετὰ τὰς βροχὰς πάλιν ἡ θλάθην ἤθελε περιορισθῆ εἰς ἐλάχιστην ἔκτασιν. Αἱ βροχαὶ ἐπῆλθον ὡς γνωστὸν, μεθ' ὁρμῆς ἠκούσθη δὲ ὅτι ἐπῆνεγκον εἰς τὴν ἐφοχὴν ζημίαν τινὰς, ἔσπευσέ τις τῶν ἀρμοδίων νὰ πληροφορηθῇ τὰ τῶν ὁδῶν, διὰ τὴν στρώσιν τῶν ὁπεῖων ἐδαπανήσαμεν τόσον χρήμα; Ἡ κοινοτέρα πρόνοια ἐπέβαλε τοῦτο, ἂν δ' ἐγκαίρως ἐσπευδόν μετὰ δέκα μόνον ἔργασι καὶ ἤνοιγον τοὺς ἐμπεφραγμένους χάνδακας οὐδεμίαν ἢ ἐλάχιστην ἤθελεν ἐπενεχθῆ θλάθην εἰς τὰς ὁδοὺς: μέχρι χθὲς ἀφέθησαν τὰ ὕδατα ἐκχειλήσαντα τῶν χανδάκων νὰ ρέουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ καθ' ἡμέραν νὰ καθιστῶσι τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν δυσκολωτέρων καὶ πολυδαπανωτέρων. Εἰς τὸ θέαμα τοῦτο λύπη καταλαμβάνει τὸν θεατὴν, μόνον ἐκείνοι οἵτινες εὐθύνονται ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ εἰσὶν ἀνάληγοι. Ἐὰν πρέπη νὰ κατασκευάζωμεν ὁδοὺς διὰ νὰ μὴ φροντίζωμεν πλέον περὶ αὐτῶν, προτιμώτερον εἶναι νὰ μὴ τὰς κατασκευάζωμεν ποσῶς.

Συμπολίταις τις ἡμῶν ἀπέστειλεν ἀνωνύμως διὰ τῆς κυρίας Κυριακούλας Θ. Κανακάρη δραχμὰς 25 ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πρὸς τὴν τῶν κυριῶν Ἐπιτροπείαν.

Ὁ κ. Π. Ξανόπουλος ἐπιστατήσας εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν διακόσμησιν τοῦ δημοτ. θεάτρου «Ἀπόλλων» διὰ τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ λα-

χείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δὲν ἐδέχθη, ἀλλ' ἀφείρωσεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν προσφρθεῖσαν αὐτῷ δικαίαν ἀμοιβήν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν τῷ ἐξέφρασαν ἐπὶ τῇ ἀξιοπαίῳ ταύτῃ προσφορὰ τὰς εὐχαριστήσεως τῆς.

Τὸ ἐνταῦθα Κακούργιοδικεῖον κατεδίκασεν εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν τὸν Ἀθ. Τσεκούραν, κατηγορούμενον ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Σταύρου Δρούκα ἐπισυμβάντα εἰς Δερβιτσιλεπῆ. Ὁ Ἀθ. Τσεκούρας εἶχε καταδικασθῆ καὶ ἄλλοτε ἐπὶ ἀνεραΐσει, ὀλίγον δὲ πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ νέου τούτου φόνου εἶχεν ἀπολυθῆ τῶν φυλακῶν, μέρος μὲν τῆς ποινῆς του ἐκτίσας καὶ μέρος χαρισθεῖσας αὐτῷ.

Ἔσα καλὰ ἡ-συνάδελφος ἀ' ἐπὶ τὰ πρόσω γράφει περὶ τοῦ ἐνταῦθα δημοσίου ταμῆα κ. Τσακονοπούλου συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς. Πλὴν τῆς δραστηριότητός του καὶ τοῦ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου του ὁ ὑπάλληλος οὗτος διακρίνεται καὶ ἐπὶ προθυμίᾳ περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μετὰ τοῦ ταμείου ὑποθέσεων τῶν πολιτῶν καὶ ἐπὶ προσηνεῖα τρόπων.

Ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἑσθῆμερον ἔλαβον χώραν καὶ κατηγγέλησαν αἱ ἐξῆς ἀξιόπονοι πράξεις.

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου ἐκλάπησαν παρ' ἀγνώστου ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀνδρέου Μέγαρη καὶ ἐκ τοῦ δωματίου εἰς ὃ οὗτος ἐκοιμήατο μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ οὐδεμίαν ῥήξιν περὶ τὰς 1,000 δραχμὰς.

Τὴν 31ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς οἱ Γεωργίος Στριφτόπουλος καὶ Ἰωάννης Μέγαρης συλλέγοντες περὶ πολιτικῶν, διεκκηκίθησαν ἀμοιβαίως.

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου ὁ Ἠλίας Γεωργίου ἢ Σμπήρης ἐτραυματίσθη διὰ ξύλου ἀκινδύνως τὸν Γε. Σ' Γιαννόπουλον.

Ὁ Παναγ. Σαραντόπουλος ἀναιτίως ἐτραυματίσθη διὰ μαχαιριδίου ἐπικινδύνως κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ θώρακος καὶ τὴν ὀμοπλάτην τὸν Χρῆστον Πολυδωρόπουλον.

Ὁ Ἀπόστολος Στατέρης ἐκλεψεν ἐν ζευγος ὑποδημάτων δερματίνων ὑποδηματοποιοῦ τινος, συλληφθεὶς δὲ ὁμολόγησε τὴν πράξιν του καὶ ἀπέδωκε τὰ κλαπέπτα.

Ἀγωγή

Δημητρίου Πελεκάνου κατοικοῦ Πατρῶν Κατὰ Παναγιώτου Μ. Καλαμπαλικῆ κατοικοῦ ἄλλοτε Μεσσολογγίου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικεῖου Πατρῶν. Ὁ ἀντίδικος ἐξέδοτο ἐν Τεργεστή τὴν 31 Δεκεμβρίου 1881 γραμμάτιον ἐκ φοιρητῶν 677 καὶ 20 00 πληρωτέον εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Π. Α. Πελεκάνου τὴν πρώτην Μαρτίου 1882. Τὸ γραμμάτιον δὲ τοῦτο ὁ Π. Α. Πελεκάνος τὸ μετεβίβασεν εἰς τὴν διαταγὴν μου διὰ τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως.

Ἐπειδὴ τὸ γραμμάτιον τοῦτο δὲν μοι ἐπληρώθη μέχρι σήμερον.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξία ἐκάστου φοιρητῶν κατὰ τὰς σήμερον ἐνταῦθα τρεχούσας τιμὰς εἶνε δραχ. 2 καὶ 50 00, ἐπομένως ἡ ὅλη ἀπαίτησίς μου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,693

Ἐπειδὴ καὶ ἔμπορος ἦτον ὁ ἀντίδικος κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐπιδίκου γραμματίου καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐμπορικὴ (ἀγορὰ ἐμπορευμάτων πρὸς μεταπώλησιν),

Διὰ ταῦτα

Καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω ρηθέντος δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης καὶ ἐξαίτουμα

Νὰ παραδεχθῇ ἡ ἀγωγή μας. Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ μᾶς πληρώσῃ καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως δραχμὰς χιλίας ἑξακοσίας ἐνενηκοντα τρεῖς ἐντόκως 9 τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ 1 Μαρτίου 1882 μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη. Νὰ διαταγῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις πάσης ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Ἐν Πατρῶν τὴν 10 Ἰανουαρίου 1886. Ὁ πληρεξούσιος Δ. Πελεκάνου Δ. Ἀντωνόπουλος, δικηγόρος.

Πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ τὴν παρούσαν νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεᾶ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντιδίκον μας, Παναγιώτην Μ. Καλαμπαλικὴν καὶ δημοσίευσῃ ταύτης ἀντίγραφον διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Φορολογούμενος».

Ἐν Πατρῶν αὐθημερόν. Ὁ πληρεξ. Δ. Πελεκάνου Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ δικηγόρος

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Κωνστ. Μ. Γεωργοπούλου Εἰσηγητῆς.

Ἀναβάλλομεν τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως τῶν δανειστῶν τῆς προκειμένης πτωχεύσεως πρὸς συμβιβασμὸν διὰ τὴν 13 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν Πέμπτην ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμποροδικεῖου.

Πάτρι τῇ 6 Φεβρουαρίου 1886. Ὁ εἰσηγητῆς Γ. Κοζάκος.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἀσ. Ἀσημάκαρος

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Πάτρι αὐθημερόν.

Ὁ ὑπογραμματεὺς (Τ. Σ.) Ἀ. Ἀσημάκαρος.

Εἶδοποιήσεις

Τρέξιατε Οἱ καπνίζοντες εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς οἰκίας τῶν κληρονόμων Κ. Εἰσαγγελίου ὅπου πωλοῦνται:

- 1) Καπνὰ εἰς δέματα χονδρικοῦ Θεσσαλίας καὶ Λαμίας μυροδάτος τῆς πρώτης ποιότητος.
2) Καπνὸς κομμένος Α' ποιότητος καὶ μυροδάτος λιανικῶς δραχ. ν. κατ' ὄκταν 7
3) Λαμίας, κομμένος ἐπίσης » 6
Τσιγαρέτα κατὰ χιλιάδα Θεσσαλίας μυροδάτα δρ. ν. 16.
Λαμίας » » 14.

Πέταλα. — Εἶδοποιῶνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἐν Πατρῶν συνεστήθη ἀποθήκη πετάλων ἵππων καὶ ἡμιόνων προσερχομένων ἐκ τοῦ ἀτμομηχανικοῦ ἐργοστασίου Κερκύρας καὶ πωλοῦνται πρὸς 60 λέπτ. νέα ἐκάστην ὄκταν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆσαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐταιρίας Κορμιδᾶς καὶ Μπρετάουερ.